
There Once was a Farmer - Era un pagès que.. - Sant Farriol

Autor:

Data de publicació: 30-08-2019

There Once was a Farmer...

Posted on April 18, 2016 by murphy2

Written by Ann Marie Murphy –

Hi havia un pagès que conreava un blat de moro de la millor qualitat. Cada any guanyava el premi al millor blat de moro conreat. Un any, un periodista el va entrevistar i es va assabentar d'una cosa interessant sobre com conreava aquest blat de moro.

El periodista va descobrir que el pagès compartia el blat de moro amb els seus veïns.

"Com us podeu permetre el luxe de compartir les millors llavors de blat de moro amb els veïns quan ells participen cada any en una competició en contra el vostre?", va preguntar el periodista.

"Per què senyor?", va dir el pagès, "no ho sabeu?"

El vent agafa el pol·len del blat de moro madur i l'escampa a través dels camps.

Si els meus veïns conreessin blat de moro d'inferior qualitat, la pol·linització degradaria constantment la qualitat del meu blat de moro.

Si vull conrear un blat de moro de qualitat, haig d'ajudar els meus veïns a conrear també un blat de moro de bona qualitat.

Això també passa a les nostres vides ...

Aquells que volen viure bé i amb sentit, han d'ajudar a enriquir la vida dels altres, perquè el valor d'una vida es mesura per les vides que té al costat, així, aquells que volen per ser feliços han d'ajudar els altres a trobar la felicitat, perquè el benestar de cadascun està lligat al benestar dels altres.

Digueu-li poder de la col·lectivitat...

Digueu-li base de l'èxit...

Digueu-li llei de vida...

El fet és que cap de nosaltres hi guanya realment fins que tots hi guanyem conjuntament

Había un campesino que cultivaba un maíz de la mejor calidad.
Cada año ganaba el premio al mejor maíz cultivado.

Un año, un periodista lo entrevistó y se enteró de algo interesante sobre cómo cultivaba ese maíz.

El periodista descubrió que el agricultor compartía el maíz con sus vecinos.

"Cómo os podéis permitir el lujo de compartir las mejores semillas de maíz con los vecinos cuando ellos participan cada año en una competición en contra del vuestro?", Preguntó el periodista.

"¿Por qué señor?", Dijo el campesino, "no lo sabe?

El viento coge el polen del maíz maduro y lo esparce a través de los campos.

Si mis vecinos cultivaran maíz de inferior calidad, la polinización degradaría constantemente la calidad de mi maíz.

Si quiero cultivar un maíz de calidad, debo ayudar a mis vecinos a cultivar también un maíz de buena calidad.

Esto también ocurre en nuestras vidas ...

Aquellos que quieren vivir bien y con sentido, deben ayudar a enriquecer la vida de los otros, porque el valor de una vida se mide por las vidas que tiene al lado, así, aquellos que quieren ser felices deben ayudar a los otros a encontrar la felicidad, porque el bienestar de cada uno está ligado al bienestar de los demás. Llámalo poder de la colectividad ...

Llámalo base del éxito ...

Llámalo ley de vida ...El hecho es que ninguno de nosotros gana realmente hasta que todos ganamos conjuntamente

La llegenda de Sant Farriol

Evidentment és una història-metàfora (q no es catalana) però la moralitat que se'n desprèn és molt bona..

En el folklore-llegenda catalans hauriem d'anar a la bota de Sant Farriol quan li diu al bandoler:

"El que no vulguis per tú no ho vulguis per ningú"

i cantava ..

"Era un pagès que venia de la gueerra..

era un pagès que venia de la mort

i es pensava que era un home..

i es pensava que era un home..

i es pensava que era un home..

i era una fulla de cool"

Tornar a l'inici